

РЕШЕНИЕ

№ 1121

гр. Варна, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 2 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димо Цолов

при участието на секретаря София Н. Маринова
като разгледа докладваното от Димо Цолов Административно наказателно
дело № 20213110205085 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба от „Л.“ ЕООД гр. Варна, ЕИК ., срещу Наказателно постановление №5305000115 от 03.02.2021 г., издадено от зам. кмет на Община Варна, с което за нарушение по чл.14, ал.5, вр. чл.14, ал.1, вр. чл.123, ал.1 от Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ), на въззивника е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 500.00 лв.

Въззивникът оспорва процесното НП като неправилно и незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. Твърди, че НП е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Претендира присъждане на възнаграждение за адвокат.

Въззиваемата страна твърди, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила и твърдяното нарушение е доказано по надлежния ред. Претендира НП да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, както и да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт.

След преценка на доводите на страните и събраните доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 26.06.2019 г. влязло в сила Решение №К33-04 от 28.02.2019 г. на Комисия по чл.17, ал.1, т.1 ЗОЗЗ при ОД "Земеделие" гр. Варна към Министерство на земеделието, храните и горите, с което било променено предназначението от земеделска земя на урбанизирана територия с начин на трайно ползване „за друг вид производствен, складов

обект“, на имот идентификатор 72709.12.4, с площ 3799 кв. м., находящ се в с. Тополи, обл. Варна, м-т „Пред гробищата“, собственост на въззивника „Лорди“ ЕООД.

В срока до 26.08.2019 г. въззивното дружество „Л.“ ЕООД не изпълнило задължението по чл.14, ал.5, вр. ал.1 ЗМДТ да подаде декларация по чл.14 ЗМДТ, като такава била депозирана пред Община Варна с вх.№5305024678 от 27.08.2020 г.

Декларацията била обработена от свид. Б.Д., която преценила, че дружеството „Л.“ ЕООД със своето бездействие в срока до 26.08.2019 г. след влизане в сила от 26.06.2019 г. на Решение №К33-04 от 28.02.2019 г. за промяна предназначение на земеделски земи за неземеделски нужди относно имот с идентификатор 72709.12.4, находящ се в с. Тополи, обл. Варна, м-т „“, е нарушило разпоредбата на чл.14, ал.4, вр. ал.1 ЗМДТ, за което на 28.08.2019 г. съставила АУАН №5305001125, в присъствие на упълномощено лице.

В предвидения в разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗАНН срок не постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН и на 03.02.2021 г. зам. кмет на Община Варна, приемайки идентична фактическа обстановка, като изложената в обстоятелствената част на АУАН, издал процесното НП, с което приел, че въззивникът е извършил нарушение по чл.14, ал.5, вр. ал.1 ЗМДТ и му наложил административно наказание "имуществена санкция" в размер 500 лв.

Визираната фактическа обстановка не се оспорва от страните и се установява по категоричен начин както от кредитираните като безпристрастно дадени в резултат на непосредствени възприятия, показания на свидетелите Б. Д. и А. Г., така и от приобщените документи – НП №5305000115 от 03.02.2021 г., АУАН №5305001125 от 28.08.2020 г., документ за подадена декларация, данъчна декларация по чл.14 ЗМДТ, НА за покупко-продажба на недвижим имот №186, том2, рег.№7685, дело №337 от 02.09.2011 г., счетоводна справка на Л. ЕООД, Решение №К33-04 от 28.02.2019 г., Скица на поземлен имот №15-765639 от 21.08.2020 г., писмо от МЗХГ, Дирекция „Поземлени отношения и комасация“, пълномощно рег.№4061 от 22.04.2016 г.

Съдът, предвид становищата на страните и императивно вмененото задължение за цялостна проверка на оспореното НП относно законосъобразността, обосноваността и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна като при липсата на представени доказателства за дата на връчване на НП, следва да се приеме, че жалбата не е просрочена.

Относно компетентният орган:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – зам. кмет на Община Варна, съобразно чл.128, ал.1 ЗМДТ и Заповед №5537 от 31.12.2019 г. на Кмет на Община Варна.

Относно процесуалната законосъобразност на оспорения акт:

Процесните АУАН и НП не отговарят на изискванията по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН за посочване на датата и мястото на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП са отразени датата 28.08.2020 г., на която е констатирано неизпълнение на съответното императивно изискване, така и крайния срок – 26.08.2019 г., до който въззивникът е бил длъжен да представи съответната декларация. И въпреки отразяването на законоустановен краен срок, чието посочване може да обуслови извод, че нарушението следва се счита за осъществено в първия календарен ден след неговото изтичане – 27.08.2019 г., тази дата не е отразена в АУАН и в НП.

Административно-наказателното производство е строго формално, като в ЗАНН са предвидени императивно реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Изискванията на закона са поставени с цел, на наказаното лице да бъде напълно ясно, а не да прави логически, фактически или правни изводи относно обстоятелствата, за какво нарушение, извършено на коя дата, на кое конкретно място и при какви обстоятелства, е наложено наказание. В този смисъл, непосочването в АУАН и в НП на датата на извършване на твърдяното нарушение, която е основен елемент от фактическия състав на съответното деяние, имащ пряко значение и за началния момент на регламентираните срокове за издаване на АУАН и НП и за погасяване на административно-наказателната отговорност, обективно препятства възможността за пълноценно и адекватно реализиране на правото на защита на въззивника.

В АУАН и в НП действително е налице различно отразяване на твърдяното като нарушено нормативно изискване, но това не представлява процесуално нарушение, доколкото съобразно чл.53, ал.2 ЗАНН, прецизирането с НП на нередовност, допусната при съставяне на АУАН, е сред изричните правомощия на наказващия орган.

Не представлява съществено процесуално нарушение и правилно посочената от защитата липса на отразяване в АУАН на данни за лицето, положило подпис за нарушител, доколкото не се твърди и не е установено от приобщените доказателства, въззивникът да не е узнал за съставения АУАН и да не е могъл поради това, своевременно да реализира правото си на защита.

Относно материално-правната законосъобразност на оспорения акт:

Приобщените документи удостоверяват категорично, че към крайната дата на законоустановения срок – 26.08.2019 г., въззивникът „Л.“ ЕООД не е изпълнил вмененото му задължение за деклариране на имота, предмет на Решение №КЗЗ-04 от 28.02.2019 г. на Комисия по [чл.17, ал.1, т.1 ЗОЗЗ](#) при ОД "Земеделие" гр. Варна, с което в първия календарен ден след изтичане на съответния срок – 27.08.2019 г., е осъществил нарушение по чл.14, ал.5, вр. ал.1 ЗМДТ. Сред изискванията по чл.14, ал.5 ЗМДТ е да се уведоми общината в двумесечния срок по ал.1 от данъчно задълженото лице, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка като съдът счита, че промяната на предназначението на недвижим имот от земеделска земя на урбанизирана територия с начин на трайно ползване „за друг вид производствен, складов обект“ е несъмнено от значение за определяне на данъка за този обект.

Въпреки тези констатации, нарушението не е правилно установено, доколкото в обстоятелствената част на АУАН и НП не е наведено фактическо твърдение, същото да е осъществено на датата 27.08.2019 г. Както бе изтъкнато, отразен е начален и краен срок на двумесечния период, в който е следвало да бъде изпълнено съответното задължение, но не е посочена датата, на която, при липсата на надлежно изпълнение, нарушението се счита за извършено чрез бездействие. Този фактически и процесуален пропуск при съставяне на АУАН и НП налага извод за неправилност и незаконосъобразност на оспореното НП, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора, съобразно чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК и с оглед отправеното искане с представен списък на разноски и удостоверение плащане, в полза на въззивника следва да се присъди обезщетение за сторените разноски за възнаграждение на адвокат в претендирания размер 200.00 лв, който не надвишава установения минимум по чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление №5305000115 от 03.02.2021 г., издадено от зам. кмет на Община Варна, с което за нарушение по чл.14, ал.1 и чл.14, ал.4, вр. чл.123, ал.1 ЗМДТ, на „Л.“ ЕООД гр. Варна, ЕИК ., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 500.00 лв, на основание чл.63, ал.2, т.1, вр. ал.3, т.1 и т.2 ЗАНН.

ОСЪЖДА Община Варна, ДА ЗАПЛАТИ на „Л.“ ЕООД гр. Варна, ЕИК ., сумата **200.00 лв** (двеста лева, 00 ст.), представляваща обезщетение за разноски за възнаграждение на адвокат, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Варна в 14-дневен срок от съобщаването до страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____